

ศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทาง
วิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ในการพัฒนาระดับ
คุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
**A Study of the Suggestion for Specialized Committee Members on
Duty for Evaluation of Academic Output and Ethics in Development of
a Quality Level of Professors' Academic Output, Mahasarakham University**

อุทัย หามนตรี¹

Uthai Hamontree¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จาก 5 ประเภทผลงานทางวิชาการ คือ ผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ตำรา หนังสือ และบทความทางวิชาการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือข้อเสนอแนะผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ที่ยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ และดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 จำนวน 1,003 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบประเมินการวิเคราะห์เนื้อหา และแบบบันทึกประเด็นข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการหาความถี่ และร้อยละการวิเคราะห์เนื้อหา จากข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลงานวิจัย ควรตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ โดยมีความถี่ 104 และคิดเป็นร้อยละ 47.27
2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น จะต้องแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบท แบบแผนทางความคิด หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด โดยมีความถี่ 7 และคิดเป็นร้อยละ 31.81
3. ตำรา ในส่วนของเนื้อหาสาระต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามชื่อเรื่องของตำรา และครอบคลุมจุดประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตร โดยมีความถี่ 17 และคิดเป็นร้อยละ 20.00
4. หนังสือ ในส่วนของเนื้อหาสาระการเรียบเรียงหนังสือจะต้องมีความลุ่มลึก และสะท้อนให้เห็นว่าเป็นเอกสารทางวิชาการสำหรับระดับการศึกษาใด โดยมีความถี่ 50 และคิดเป็นร้อยละ 28.41

¹ บุคลากร กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; E-mail Address : utai.h2514@gmail.com

¹ Personnel, Division of Human Resources, Mahasarakham University, Thailand, E-mail Address: utai.h2514@gmail.com

5. บทความทางวิชาการ ควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการบูรณาการในเนื้อหา โดยมีความถี่ 25 และ คิดเป็นร้อยละ 32.89

คำสำคัญ : ข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ, ผลงานทางวิชาการ

Abstract

This study represents documentary research. The aim of the study was to examine the suggestions of specialized committee members with respect to evaluating academic output and ethics in the development of a quality level of professors' academic output at Mahasarakham University. The study consisted of research of academic output in other formats, academic output for society, textbook, book, and academic articles. The population of this study used an academic output evaluation form from the academic staff in the field of humanities and social sciences at Mahasarakham University. They requested the process evaluate the period of October 1, 2006 to December 31, 2015. There were a total of 1,003 evaluation forms. The tool used for this study was a notebook used for analyzing data in statistics of frequency and percentage.

The result found that

1. The research should be published in a recognized journal and data base.
2. Academic output in other formats. They must express a depth of understanding of the content, the thinking plan, and the original culture.
3. A textbook should be complete in content, relate to the title of the textbook, and also provide all the objectives and curriculum structure.
4. Book: the contents and form of the book should have academic depth and present to readers the appropriate level of academic papers.
5. Academic articles should be analyzed, synthesized, and integrated in content.

Keywords: suggestion for the specialized committee members, academic output

บทนำ

เมื่อจะกล่าวถึงการศึกษาขั้นสูง ไม่ว่าจะเป็นระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท ระดับปริญญาเอก หรือระดับปริญญาเอก ก็ถือว่ามี ความสำคัญในทุกๆ ระดับ และในส่วนของมหาวิทยาลัย มหาสารคามนั้น เป็นหน่วยงานรัฐบาลที่ให้บริการ ด้านการศึกษา การวิจัย บริการสังคมและชุมชน และบำรุงรักษาวัฒนธรรม เพื่อให้ประเทศชาติเจริญ ก้าวหน้า ทั้งทางด้านงานวิชาการ และวัฒนธรรม การที่จะพัฒนา ด้านการสังคมได้นั้นต้องอาศัยหลาย สิ่งหลายอย่างประกอบเข้าด้วยกัน เช่น เศรษฐกิจ การศึกษา เทคโนโลยี เป็นต้น

การพัฒนาบุคลากรมีความสำคัญและจำเป็น อย่างยิ่ง เนื่องจากบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญในการ ดำเนินภารกิจของหน่วยงาน โดยในการพัฒนาจะ ต้องมีกระบวนการที่เหมาะสมและต่อเนื่อง คือ การ สำรองความต้องการ การกำหนดวัตถุประสงค์ การ กำหนดรูปแบบการพัฒนา การดำเนินการพัฒนา และการประเมินผลการพัฒนา ดังนั้นก่อนการ พัฒนาบุคลากร สิ่งที่ต้องดำเนินการขั้นแรกคือ ศึกษาและพิจารณาธรรมชาติของบุคลากรที่จะ พัฒนาเพื่อเลือกสรรวิธีการพัฒนาที่เหมาะสมกับ บุคลากรให้มากที่สุด การพัฒนาให้เป็นคนที่มี คุณภาพเป็นสิ่งที่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่งและทุก ประเทศทั่วโลกยอมรับและเห็นความสำคัญ อย่างไร ก็ดีก่อนที่จะพัฒนาบุคลากรเหล่านั้นด้วยวิธีทันสมัย และก้าวหน้า ควรจะต้องมีการหยุดคิดสักนิด ทำความรู้จักเขาให้ดีเพื่อหาวิธีที่เหมาะสมในการ พัฒนาเขาให้เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีคุณภาพต่อไป (พรหทัย ดันท์จิตานนท์ และคณะ, 2554 : 15) การ ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการก็เป็นอีกหนทาง อย่างหนึ่งที่เป็นการพัฒนาด้านวิชาการของ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งการที่คณาจารย์ใน มหาวิทยาลัยมีจำนวนคณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการเป็นจำนวนมาก ก็อาจจะเป็นดัชนีอีก อย่างหนึ่งที่มีการบ่งบอกถึงศักยภาพของคณาจารย์

ในมหาวิทยาลัยนั้นๆ ผลงานทางวิชาการคือแนว ปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริม พัฒนาการและศักยภาพของผู้เรียนได้เต็มตาม ศักยภาพ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ตรงของผู้จัดทำ ผลงานโดยผ่านกระบวนการกลั่นกรองของหน่วย งานที่เกี่ยวข้องอย่างถ้วนถี่ (อภิชาติ หอมไกล, 2550 : 29) ในส่วนของหลักเกณฑ์ วิธีการ ในการ ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดหลัก เกณฑ์ และวิธีการ โดยเป็นขั้นต่ำไว้ ซึ่งมีบาง มหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่สูงกว่าที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนด ไว้ก็สามารถกระทำได้ ส่วนของมหาวิทยาลัย มหาสารคามนั้น มิได้กำหนดหลักเกณฑ์ใดๆ เพิ่ม เติมจากที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดไว้

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมิน ผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณ ก็เป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญมากในกระบวนการ ขอขอตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งบุคคลที่จะ สามารถเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินผลงานทาง วิชาการของคณาจารย์ได้นั้น ก.พ.อ. ได้จัดกำหนด ว่าจะต้องเป็นบุคคลที่มีรายชื่อในบัญชีรายชื่อผู้ทรง คุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการที่ ก.พ.อ. กำหนดเท่านั้น ซึ่งถ้าเป็นบุคคลนอกบัญชี รายชื่อจะต้องนำเสนอขอความเห็นชอบจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นรายๆ ไป เป็นผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการของ คณาจารย์ซึ่งได้ยื่นขอตำแหน่งในแต่ละ ระดับ คือ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับรอง ศาสตราจารย์ และระดับศาสตราจารย์ ในการ ประเมินผลงานทางวิชาการในแต่ละเรื่องนั้น ผู้ทรง คุณวุฒิจะมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานทาง วิชาการไม่ว่าจะเป็นในเรื่องดีหรือเรื่องด้อย ซึ่งข้อ เสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒินั้นถือว่าเป็นข้อมูลที่มี ความสำคัญมาก ที่ผู้ยื่นขอตำแหน่งจะนำ

ไปปรับปรุง แก้ไข หรือเพิ่มเติม ผลงานทางวิชาการ ในครั้งนั้นๆ หรือครั้งต่อๆ ไป จากยอดสถิติของ คณาจารย์ที่ได้ยื่นขอกำหนดตำแหน่งแล้วไม่ผ่าน ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดในทุกระดับตำแหน่ง (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์) ประจำปี 2550 จำนวน 3 คน ประจำปี 2551 จำนวน 7 คน ประจำปี 2552 จำนวน 7 คน ประจำปี 2553 จำนวน 5 คน ประจำปี 2554 จำนวน 4 คน ประจำปี 2555 จำนวน 6 คน ประจำปี 2556 จำนวน 4 คน ประจำปี 2557 จำนวน 4 คน และ ประจำปี 2558 จำนวน 10 คน โดยเฉลี่ยแล้วเป็น จำนวน 5 คนต่อปี ซึ่งในส่วนของข้อเสนอแนะของ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้น หากมีการรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์หอยังเป็นระบบในเชิงวิชาการ แล้วก็จะ เป็นประโยชน์อย่างมากแก่คณาจารย์ใน การแก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติม หรือเป็นจุดประเด็น แนวคิด ความคิด เกี่ยวกับการผลิตผลงานทาง วิชาการที่มีคุณภาพ เพื่อส่งผลไปยังผลงานที่ยื่นขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการมีจำนวนผ่านตาม เกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดเพิ่มขึ้นต่อไป

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ข้างต้น จึงสมควรได้มีการศึกษาข้อเสนอแนะ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน ทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทาง วิชาการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระดับ คุณภาพผลงานทางวิชาการของ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุดในทุกๆ ด้านต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรง คุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการ พัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จาก 5 ประเภทผลงานทางวิชาการ คือ ผลงานวิจัย ผลงาน

ทางวิชาการในลักษณะอื่น ตำรา หนังสือ และ บทความทางวิชาการ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาจากข้อเสนอแนะ ผลการประเมินผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการใน ลักษณะอื่น ตำรา หนังสือ และบทความทางวิชาการ

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่วิจัยครั้งนี้ได้แก่ ข้อเสนอแนะจาก ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 จำนวน 1,003 ชุด

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่วิจัยครั้งนี้ได้แก่ ข้อเสนอแนะจาก ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 จำนวน 1,003 ชุด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการประเมินระดับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 615 ชุด จำแนก ประเภทผลงานได้ดังนี้
 - 1.1 ผลงานวิจัยจำนวน 324 ชุด
 - 1.2 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น จำนวน 6 ชุด
 - 1.3 ตำรา จำนวน 24 ชุด
 - 1.4 หนังสือ จำนวน 102 ชุด
 - 1.5 บทความทางวิชาการ จำนวน 159 ชุด
2. ข้อเสนอแนะจากผลการประเมินระดับ รองศาสตราจารย์ จำนวน 244 ชุด จำแนกประเภท ผลงานได้ดังนี้

- 2.1 ผลงานวิจัยจำนวน 136 ชุด
- 2.2 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น
จำนวน 6 ชุด
- 2.3 ตำรา จำนวน 21 ชุด
- 2.4 หนังสือ จำนวน 72 ชุด
- 3. แบบประเมินระดับศาสตราจารย์จำนวน
153 ชุด จำแนกประเภทผลงานได้ดังนี้
 - 3.1 ผลงานวิจัยจำนวน 144 ชุด
 - 3.2 หนังสือ จำนวน 9 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตาม
ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
จากข้อเสนอแนะจากผลการประเมินผลงาน
ทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ในกลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ที่ยื่นขอกำหนด
ตำแหน่งทางวิชาการ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.
2549 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 มาจัดเป็น
หมวดหมู่ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย
2. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์
แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เชิง
เนื้อหา (Content Analysis)
2. วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่
(Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ผลการศึกษา

1. ผลงานวิจัย

1.1 ด้านความคิดริเริ่ม คือ ไม่ควรเป็น
ผลงานวิจัยที่มีผู้ศึกษามากแล้ว ควรเป็นปัญหา
ใหม่ แต่ก็ไม่ยุ่งจนเกินไป โดยมีความถี่ 83 และคิด

เป็นร้อยละ 24.78

1.2 ด้านความถูกต้องของระเบียบวิธี
วิจัย คือ มีนิยามของตัวแปรอย่างชัดเจน สอดคล้อง
กับปัญหาการวิจัย โดยมีความถี่ 60 และคิดเป็นร้อย
ละ 10.18

1.3 ด้านผลการวิจัย และการอภิปราย
ผลงานวิจัย คือ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาต้องมี
ปริมาณมากพอ และการอภิปรายผลจะต้องนำ
ข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ด้วย โดยมีความถี่ 47
และคิดเป็นร้อยละ 23.62

1.4 ด้านการตีพิมพ์เผยแพร่ให้เป็นที่
ยอมรับในวงวิชาการ คือ ควรตีพิมพ์เผยแพร่ใน
วารสาร หรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชา
นั้นๆ โดยมีความถี่ 104 และคิดเป็นร้อยละ 47.27

1.5 ด้านประโยชน์ของงานวิจัย คือ ควร
เป็นงานวิจัยที่ต่อยอดองค์ความรู้ หรือก่อให้เกิด
องค์ความรู้ใหม่ โดยมีความถี่ 80 และคิดเป็นร้อย
ละ 22.73

1.6 ด้านอื่นๆ คือ ต้องเป็นผลงานที่
สามารถสะท้อนความรู้ความสามารถและความ
เชี่ยวชาญของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการใน
สาขานั้นๆ โดยมีความถี่ 84 และคิดเป็นร้อยละ
25.61

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

2.1 ด้านความคิดริเริ่ม คือ ต้องเป็นผล
งานที่อ่านและเข้าใจง่าย โดยมีความถี่ 6 และคิด
เป็นร้อยละ 30.00

2.2 ด้านความยากในการคิดค้น คือ เป็น
งานที่บ่งบอกถึงความรู้ ความสามารถในการสื่อ
ความหมายในระดับสูง โดยมีความถี่ 6 และคิดเป็น
ร้อยละ 31.59

2.3 ด้านความสมบูรณ์ของผลงาน คือ
ภาษาแต่ละภาษา มีความสมเหตุสมผลต่างกัน โดย
ถ้าเวลาแปลภาษาที่เขาก็ต้องให้มีความสมเหตุสมผล
เท่าๆ กับที่ภาษาต้นฉบับมีด้วย โดยมีความถี่ 6 และ
คิดเป็นร้อยละ 28.56

2.4 ด้านประโยชน์ใช้สอย หรือคุณค่า ตามศาสตร์นั้นๆ คือ จะต้องแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบท แบบแผนทางความคิด หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด โดยมีความถี่ 7 และคิดเป็นร้อยละ 31.81

2.5 ด้านการเผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับ คือ ควรมีการเผยแพร่โดยโรงพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ ที่มีมาตรฐานทางวิชาการ ที่มี Peer Review ตรวจสอบคุณภาพ โดยมีความถี่ 5 และคิดเป็นร้อยละ 83.33

2.6 ด้านอื่นๆ คือ ผลงานทางวิชาการที่เป็นลักษณะงานแปล จะต้องมียุทธศาสตร์หลักฐานที่แสดงว่าผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ได้รับการขออนุญาตการแปลจากเจ้าของลิขสิทธิ์มา แสดงด้วยโดยมีความถี่ 5 และคิดเป็นร้อยละ 100.00

3. ตำรา

3.1 ด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามชื่อเรื่องของตำรา และครอบคลุมจุดประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตร โดยมีความถี่ 17 และคิดเป็นร้อยละ 20.00

3.2 ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ เอกสารที่อ้างอิงต้องมีความทันสมัย โดยอาจจะนำผลงานของผู้เขียนเข้ามาสอดคล้องตรงกันเพื่อเป็นการบ่งบอกถึงความลุ่มลึกของผู้เขียน โดยมีความถี่ 10 และคิดเป็นร้อยละ 19.23

3.3 ด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ เป็นตำราที่ใช้ในการเรียนการสอน และระบุว่าใช้ประกอบการเรียนในระดับใดอย่างชัดเจน โดยมีความถี่ 10 และคิดเป็นร้อยละ 43.48

3.4 ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน คือ ควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก ระยะเวลา วรรคตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีตเป็นต้น โดยมีความถี่ 9 และคิดเป็นร้อยละ 39.13

3.5 ด้านความสามารถในการนำเสนอ และความชัดเจนในการอธิบาย คือ รูปแบบการ

เขียนรายงานต้องมีความชัดเจน เพื่อไม่ให้เนื้อหาภายในเล่มสับสน โดยมีความถี่ 10 และคิดเป็นร้อยละ 40.00

3.6 ด้านอื่นๆ คือ ผู้เขียนตำราควรตรวจสอบความถูกต้องและความรัดกุมทางวิชาการในประเด็นต่างๆ ในเนื้อหาตลอดทั้งเล่ม เพื่อให้แน่ใจได้ว่าตำรามีความประณีตทางวิชาการอย่างเพียงพอ โดยมีความถี่ 4 และคิดเป็นร้อยละ 44.45

4. หนังสือ

4.1 ด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระการเรียบเรียงหนังสือ จะต้องมีความลุ่มลึก และสะท้อนให้เห็นว่าเป็นเอกสารทางวิชาการสำหรับระดับการศึกษาใด โดยมีความถี่ 50 และคิดเป็นร้อยละ 28.41

4.2 ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ ควรแสดงผลเฉลยในแบบฝึกหัดสำหรับนักศึกษา หรือผู้สนใจฝึกทำแบบฝึกหัดและตรวจสอบโดยอาจจะใส่ไว้ในภาคผนวก โดยมีความถี่ 34 และคิดเป็นร้อยละ 26.36

4.3 ด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ เป็นประโยชน์ต่อวิชาที่พ้องกัน และสามารถอ้างอิงทางวิชาการได้ โดยมีความถี่ 32 และคิดเป็นร้อยละ 38.55

4.4 ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน คือ ให้เรียบเรียงภาษาให้เป็นระบบ เช่น การตัดคำ ความสม่ำเสมอในการใช้ภาษา โดยมีความถี่ 42 และคิดเป็นร้อยละ 41.18

4.5 ด้านความสามารถในการนำเสนอ และความชัดเจนในการอธิบาย คือ ควรมีตัวอย่างประกอบที่มีความทันสมัยและเข้าใจง่าย โดยมีความถี่ 36 และคิดเป็นร้อยละ 50.70

4.6 ด้านอื่นๆ คือ ควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก ระยะเวลา วรรคตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีต เป็นต้น โดยมีความถี่ 17 และคิดเป็นร้อยละ 47.22

5. บทความทางวิชาการ

5.1 ด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระของบทความทางวิชาการควรมีองค์ความรู้ใหม่ ความลุ่มลึกทางวิชาการ โดยมีความถี่ 16 และคิดเป็นร้อยละ 25.81

5.2 ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ ควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการบูรณาการในเนื้อหา โดยมีความถี่ 25 และคิดเป็นร้อยละ 32.89

5.3 ด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ การเขียนบทความทางวิชาการจะต้องสามารถสื่อสารให้ผู้อ่านรับรู้เรื่องได้ เพื่อนำไปสู่การนำบทความดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป โดยมีความถี่ 18 และคิดเป็นร้อยละ 58.06

5.4 ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน คือ มีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระอย่างเหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความกระฉ่างในความรู้ความคิดที่นำเสนอ โดยมีความถี่ 18 และคิดเป็นร้อยละ 24.65

5.5 ด้านความสามารถในการนำเสนอและความชัดเจนในการอธิบาย คือ ควรมีการสรุปประเด็นสำคัญ ๆ ของบทความนั้น ๆ โดยมีความถี่ 15 และคิดเป็นร้อยละ 32.61

5.6 ด้านอื่นๆ คือ ควรตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ โดยมีความถี่ 16 และคิดเป็นร้อยละ 29.09

อภิปรายผล

จากการศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลงานวิจัย ในด้านความคิดริเริ่ม คือ ไม่ควรเป็นผลงานวิจัยที่มีผู้ศึกษามากแล้ว ควรเป็นปัญหาใหม่ แต่ก็ไม่ง่ายจนเกินไป ด้านความถูกต้อง

ของระเบียบวิธีวิจัย คือ มีนิยามของตัวแปรอย่างชัดเจน สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย ด้านผลการวิจัย และการอภิปรายผลงานวิจัย คือ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาต้องมีปริมาณมากพอ และการอภิปรายผลจะต้องนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ด้วย ด้านการตีพิมพ์เผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ คือ ควรตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ ด้านประโยชน์ของงานวิจัย คือ ควรเป็นงานวิจัยที่ต่อยอดองค์ความรู้ หรือก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ด้านอื่นๆ คือ ต้องเป็นผลงานที่สามารถสะท้อนความสามารถและความเชี่ยวชาญของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการในสาขานั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับบุญชม ศรีสะอาด (2552 : 1-3) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของงานวิจัยที่ดีไว้ว่า ต้องมีความชัดเจน ชี้ถึงขอบข่ายของปัญหาที่วิจัย มีรากฐานทางทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใช้ภาษาชัดเจน และมีคำกล่าว ข้อสรุป ข้อเท็จจริง ระบุจุดมุ่งหมายของการวิจัยชัดเจนและครอบคลุม กำหนดขอบเขตปัญหาการวิจัยอย่างชัดเจน นิยามตัวแปรและศัพท์เฉพาะที่เป็นเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตรงกัน เขียนความสำคัญของการวิจัยไว้ชัดเจน ความสำคัญของการวิจัยที่ระบุไว้ในขอบเขตของการวิจัยเรื่องนั้น ออกแบบวิจัยรัดกุม เลือกตัวแปรเหมาะสม กำหนดสมมุติฐานในการวิจัยชัดเจน และตอบสนองจุดมุ่งหมายของการวิจัย สมมุติฐานในการวิจัยที่กำหนดไว้สร้างจากหลักของเหตุผล แนวความคิดที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาอย่างดี เป็นสมมุติฐานที่สามารถทดสอบได้ การคัดสรรเรื่องที่เกี่ยวข้องตรงกับเรื่องวิจัย กำหนดวิธีการวิจัยที่เหมาะสม รอบคอบรัดกุม อธิบายวิธีดำเนินการอย่างละเอียดชัดเจนเป็นไปตามลำดับที่เหมาะสม กล่าวถึงประชากรของการวิจัยอย่างชัดเจน อธิบายกระบวนการในการเลือกสมาชิกกลุ่มตัวอย่างโดยละเอียด เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นมาตรฐานมีความเที่ยงตรง แปลผลได้ถูกต้อง และอภิปรายผลได้เหมาะสม แสดงถึงว่ามีการค้นคว้ามา ผู้วิจัยมีความรู้

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ในด้านความคิดริเริ่ม คือ เป็นผลงานที่อ่านและเข้าใจง่าย ด้านความยากในการคิดค้น คือ เป็นงานที่บ่งบอกถึงความรู้ ความสามารถในการสื่อความหมายในระดับสูง ด้านความสมบูรณ์ของผลงาน คือ ภาษาแต่ละภาษา มีความสมเหตุสมผล ต่างกัน โดยถ้าเวลาแปลภาษาที่ใช้ก็ต้องให้มีความสมเหตุสมผลเท่าๆ กับที่ภาษาต้นฉบับมีด้วย ด้านประโยชน์ใช้สอย หรือคุณค่าตามศาสตร์นั้นๆ คือ จะต้องแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบทแบบแผนทางความคิด หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด ด้านการเผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับ คือ ควรมีการเผยแพร่โดยโรงพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ ที่มีมาตรฐานทางวิชาการ ที่มี Peer Review ตรวจสอบคุณภาพ ด้านอื่นๆ คือ ผลงานทางวิชาการที่เป็นลักษณะงานแปลจะต้องมีเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ได้รับการขออนุญาตการแปลจากเจ้าของลิขสิทธิ์มาแสดงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัย บุญประเสริฐ (2547 : 12) กล่าวว่างานแปลนั้นผู้แปลจะเป็นผู้ที่ถอดความหรือแปลตรงตัว มาจากต้นฉบับในภาษาเดิม เจ้าของผลงานนี้จะมีฐานเป็นผู้แปลงานในลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเน้นตำราหลักเป็นสำคัญ ประกอบกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (2556 : 70) กล่าวว่างานแปลหนังสือจากต้นฉบับในภาษาอื่นเป็นภาษาไทยที่สื่อความหมายได้ถูกต้องตรงตามความหมายเดิม โดยลักษณะงานแปลจะมี 2 ส่วน คือ ส่วนของลักษณะของตัวงานต้นแบบว่าจะต้องเป็นงานวรรณกรรมปรัชญา ประวัติศาสตร์ ลักษณะของงานแปล ไม่ว่าจะแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง จะต้องแสดงให้เห็นว่าผู้แปลมีความเข้าใจในตัวบทแบบแผนทางความคิด

3. ตำรา ในด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามชื่อเรื่องของตำรา และครอบคลุม

จุดประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตร ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ เอกสารที่อ้างอิงต้องมีความทันสมัย โดยอาจจะนำผลงานของผู้เขียนเข้ามาสอดแทรกด้วยเพื่อเป็นการบ่งบอกถึงความลุ่มลึกของผู้เขียนด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ เป็นตำราที่ใช้ในการเรียนการสอน และระบุว่าใช้ประกอบการเรียนในระดับใดอย่างชัดเจน ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน ควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก ระยะห่าง วรรคตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีต เป็นต้น ด้านความสามารถในการนำเสนอและความชัดเจนในการอธิบาย คือ รูปแบบการเขียนรายงานต้องมีความชัดเจน เพื่อให้เนื้อหาภายในเล่มสับสน ด้านอื่นๆ คือ ผู้เขียนตำราควรตรวจสอบความถูกต้องและความรัดกุมทางวิชาการในประเด็นต่างๆ ในเนื้อหาตลอดทั้งเล่ม เพื่อให้แน่ใจได้ว่าตำรานี้มีความประณีตทางวิชาการอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (2555 : 77) ได้กล่าวไว้ว่า ตำรา รูปแบบการเขียน ควรคำนึงถึงเรื่องต่างๆ เช่น การพิมพ์ควรมีความประณีตชัดเจน มีการเว้นวรรคตอนและช่องไฟที่ถูกต้อง มีความต่อเนื่องในการเสนอเนื้อหา มีหัวข้อชัดเจน ใช้ศัพท์ทางเทคนิคถูกต้อง มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่ผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้า จัดทำบรรณานุกรมและหรือภาคผนวกไว้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ส่วนความถูกต้องในด้านเนื้อหาวิชาควรมุ่งถึงความถูกต้องของข้อมูล ทฤษฎี สูตรการทดลอง การตีความ หลักฐานอ้างอิง การเสนอแนวความคิดและเหตุผล ความทันสมัยของหลักวิชาการ ความถูกต้องเหมาะสมในด้านการใช้ภาษาที่ถูกหลักภาษาและตรงความหมาย

4. หนังสือ ในด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระการเรียบเรียงหนังสือจะต้องมีความลุ่มลึก และสะท้อนให้เห็นว่าเป็นเอกสารทางวิชาการสำหรับระดับการศึกษาใด ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ ควรมีผลเฉลยในแบบฝึกหัดสำหรับนักศึกษา หรือผู้สนใจ ฝึกทำแบบ

ฝึกหัดและตรวจสอบโดยอาจจะใส่ไว้ในภาคผนวกด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพนั้นๆ และสามารถอ้างอิงทางวิชาการได้ ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน คือ ให้เรียบเรียงภาษาให้เป็นระบบ เช่น การตัดคำ ความสม่ำเสมอในการใช้ภาษา ด้านความสามารถในการนำเสนอและความชัดเจนในการอธิบาย คือ ควรมีส่วนย่อยประกอบที่มีความทันสมัยและเข้าใจง่าย ด้านอื่นๆ คือ ควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก ระยะห่าง วรรคตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีตเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (2555 : 77) ได้กล่าวไว้ว่า หนังสือ นั้น รูปแบบการเขียน การพิมพ์ ควรมีความประณีตชัดเจน มีความต่อเนื่องในการเสนอเนื้อหา ใช้ศัพท์ทางเทคนิคถูกต้อง มีการอ้างอิงแหล่งวิชาการที่ผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้าจัดทำบรรณานุกรมและหรือภาคผนวกไว้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ส่วนความถูกต้องในด้านเนื้อหาวิชา ควรคำนึงถึงความถูกต้องของข้อมูล ทฤษฎี สูตรการทดลอง การตีความ หลักฐานอ้างอิง การเสนอแนวความคิดและเหตุผล ความทันสมัยของหลักวิชาการ แต่ละบทต้องมีความเกี่ยวเนื่องกัน และความสมบูรณ์และความลึกซึ้ง การอธิบายหรือวิเคราะห์ ควรให้ละเอียดถี่ถ้วน และลึกซึ้ง ควรเสนอแนะหนังสือหรือเอกสารประกอบการศึกษาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. บทความทางวิชาการ ในด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา คือ เนื้อหาสาระของบทความทางวิชาการควรมีองค์ความรู้ใหม่ ความลุ่มลึกทางวิชาการ ด้านทันสมัยของเนื้อหา คือ ควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการบูรณาการในเนื้อหา ด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ คือ การเขียนบทความทางวิชาการจะต้องสามารถสื่อสารให้ผู้อ่านรับรู้เรื่องได้ เพื่อนำไปสู่การนำบทความดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป ด้านความเหมาะสมและความสม่ำเสมอของการใช้ภาษาและรูปแบบการเขียน คือ มีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระอย่าง

เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความกระจ่างในความรู้ความคิดที่นำเสนอ ด้านความสามารถในการนำเสนอและความชัดเจนในการอธิบาย คือ ควรมีการสรุปประเด็นสำคัญๆ ของบทความนั้นๆ ด้านอื่นๆ คือ ควรตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัย บุญประเสริฐ (2547 : 14-15) ได้กล่าวไว้ว่า บทความทางวิชาการ โดยลักษณะพื้นฐานแล้ว ในขั้นต้นจะมีธรรมชาติคล้ายเป็นสนามฝึกหัดในการนำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นสนามทดลองนำเสนอผลงานใหม่สู่วงวิชาการ สำหรับผู้ที่ต้องการนำเสนอผลงานซึ่งอาจนำเสนอได้ทั้งในรูปแบบสาระจากผลงานวิจัย ข้อความรู้เฉพาะเรื่อง การเสนอข้อคิดความเห็นเป็นหลักวิชาการ การเสนอวิธีการศึกษาวิเคราะห์ในแนวใหม่ หรือเสนอผลการศึกษาค้นคว้าติดตามเฉพาะเรื่องด้วยเนื้อความในลักษณะที่เป็นบทความที่สั้นกะทัดรัด แต่มีความเป็นวิชาการ มีความมุ่งหมายทางวิชาการ มีคุณค่าและสาระทางวิชาการอยู่ในตัวเองชัดเจนสมบูรณ์ในบทความนั้น บทความทางวิชาการนี้จะมีแบบแผนเฉพาะในการเขียนและการนำเสนอเชิงวิชาการ คือ ต้องมีการเสนอเป็นแบบแผน มี Style เฉพาะ มีลักษณะเป็น Scholarly Work หรือ Scholarly Paper บทความทางวิชาการหรือ Article นี้ มีแบบแผนของการนำเสนอที่แสดงถึง Scholarly Style แต่คุณค่าที่แท้จริงจะพิจารณากันที่คุณภาพของข้อความรู้ที่เนื้อหาสาระและคุณค่าทางวิชาการเป็นหลัก

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
คณาจารย์ที่ครบกำหนดยื่นขอกำหนด
ตำแหน่งทางวิชาการ หรือคณาจารย์ที่กำลังดำเนินการ
จัดทำผลงานทางวิชาการ ควรมีการตระหนัก
และศึกษาในรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเสนอกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทาง
วิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ
ในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของ
คณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามผลงาน
ทางวิชาการประเภทนั้นๆ เพื่อให้ทราบถึงหนทาง
หรือวิธีการที่จะดำเนินการให้ผลงานทางวิชาการ
นั้นๆ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนี้

1.1 ผลงานวิจัย ควรมีการตระหนักว่า
ไม่ควรเป็นผลงานวิจัย ที่มีผู้ศึกษามากแล้ว ควร
เป็นปัญหาใหม่ แต่ก็ไม่ง่ายจนเกินไป มีนิยามของ
ตัวแปรอย่างชัดเจน สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย
ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาต้องมีปริมาณมากพอ และ
การอภิปรายผลจะต้องนำข้อมูลเหล่านั้นมา
วิเคราะห์ด้วย ควรตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร หรือ
ฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ ควรเป็น
งานวิจัยที่ต้องยอดองค์ความรู้ หรือก่อให้เกิดองค์
ความรู้ใหม่ และต้องเป็นผลงานที่สามารถสะท้อน
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของผู้ขอ
กำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขานั้นๆ

1.2 ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น
ควรมีการตระหนักว่า ควรเป็นผลงานที่อ่านและ
เข้าใจง่าย เป็นงานที่บ่งบอกถึงความรู้ ความ
สามารถในการสื่อความหมายในระดับสูง ภาษา
แต่ละภาษา มีความสมเหตุสมผลต่างกัน โดยถ้า
เวลาแปลภาษาที่ใช้ก็ต้องให้มีความสมเหตุสมผล
เท่าๆ กับที่ภาษาต้นฉบับมีด้วย จะต้องแสดงให้เห็น
ถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวตน แบบแผนทาง
ความคิด หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด ควรมีการเผย
แพร่โดยโรงพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ ที่มีมาตรฐานทาง
วิชาการ ที่มี Peer Review ตรวจสอบคุณภาพ และ
ผลงานทางวิชาการที่เป็นลักษณะงานแปล จะต้อง
มีเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้เสนอขอกำหนด

ตำแหน่งทางวิชาการ ได้รับการขออนุญาตการแปล
จากเจ้าของลิขสิทธิ์มาแสดงด้วย

1.3 ตำรา ควรมีการตระหนักว่า ในส่วน
ของเนื้อหาสาระต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ตรงตามชื่อ
เรื่องของตำรา และครอบคลุมจุดประสงค์และ
โครงสร้างของหลักสูตร เอกสารที่อ้างอิงต้องมีความ
ทันสมัย โดยอาจจะนำผลงานของผู้เขียนเข้ามาส
อดแทรกด้วยเพื่อเป็นการบ่งบอกถึงความลุ่มลึก
ของผู้เขียน เป็นตำราที่ใช้ในการเรียนการสอน และ
ระบุว่าใช้ประกอบการเรียนในระดับใดอย่างชัดเจน
ควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก ระบุ
ห่าง วรรคตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีต
เป็นต้น รูปแบบการเขียนรายงานต้องมีความ
ชัดเจน เพื่อไม่ให้เนื้อหาภายในเล่มสับสน และผู้
เขียนตำราควรตรวจสอบความถูกต้องและความ
รัดกุมทางวิชาการในประเด็นต่างๆ ในเนื้อหาตลอด
ทั้งเล่ม เพื่อให้แน่ใจได้ว่าตำรามีความประณีตทาง
วิชาการอย่างเพียงพอ

1.4 หนังสือ ควรมีการตระหนักว่า
เนื้อหาสาระการเรียบเรียงหนังสือจะต้องมีความลุ่ม
ลึก และสะท้อนให้เห็นว่าเป็นเอกสารทางวิชาการ
สำหรับระดับการศึกษาใด ควรมีผลเฉลยในแบบ
ฝึกหัดสำหรับนักศึกษา หรือผู้สนใจ ฝึกทำแบบ
ฝึกหัดและตรวจสอบโดยอาจจะใส่ไว้ในภาคผนวก
เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพนั้นๆ และสามารถอ้างอิง
ทางวิชาการได้ให้เรียบเรียงภาษาให้เป็นระบบ เช่น
การตัดคำ ความสม่ำเสมอในการใช้ภาษา ควรมี
ตัวอย่างประกอบที่มีความทันสมัยและเข้าใจง่าย
และควรมีการพิสูจน์อักษร เช่น พิมพ์ผิด พิมพ์ตก
ระบุห่าง วรรคตอน ฯลฯ ให้ถูกต้อง มีความประณีต
เป็นต้น

1.5 บทความทางวิชาการ ควรมีการ
ตระหนักว่า เนื้อหาสาระของบทความทางวิชาการ
ควรมีองค์ความรู้ใหม่ ความลุ่มลึกทางวิชาการ คว
รมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการบูรณาการใน
เนื้อหา การเขียนบทความทางวิชาการจะต้อง
สามารถสื่อสารให้ผู้อ่านรับรู้เรื่องได้ เพื่อนำไปสู่

การนำบทความดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป มีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระอย่างเหมาะสม เพื่อให้ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความกระจำในความรู้ความคิดที่นำเสนอ ควรมีการสรุปประเด็นสำคัญๆ ของบทความนั้นๆ และควรตีพิมพ์ เผยแพร่ในวารสาร หรือฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในกลุ่มวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

2.2 ควรทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับคุณภาพภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2.3 ควรทำการศึกษาวิจัยในลักษณะการพัฒนาการผลิตผลงานทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่สนับสนุนเงินทุนอุดหนุนการวิจัยงบประมาณเงินรายได้ประจำปี พ.ศ. 2559

เอกสารอ้างอิง

- บุญชม ศรีสะอาด. (2552). *ลักษณะที่ดีและลักษณะที่บกพร่องของงานวิจัยเชิงปริมาณที่เป็นปริญาพนธ์*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรหทัย ตันนิจิตานนท์ และคณะ. (2555). *กระบวนการพัฒนาคณาจารย์ผู้สอนด้านการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาภาคพายัพ*. งานวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาภาคพายัพ, 2554. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. คู่มือการเขียนผลงานทางวิชาการ. เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. (2556). *คู่มือการเขียนผลงานทางวิชาการ*. จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อภิชาติ หอมไถล. (2550). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2547). *เอกสารและผลงานทางวิชาการสำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัย*. กรุงเทพมหานคร: *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*.